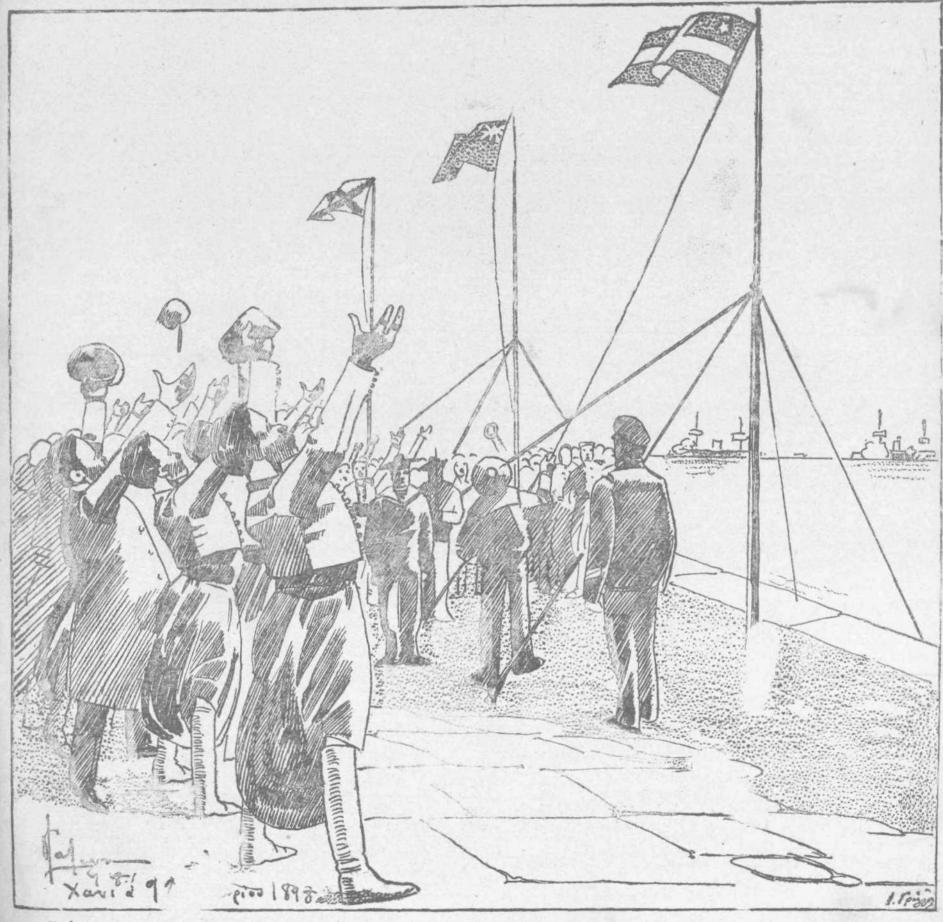

'Αριθμός 6

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΓΑΒΡΙ Η ΛΙΔΗ Σ

Έν 'Αθήναις τη 20 Δεκεμβοίου 189.

Ή ἀνόψωσες της Μρητικής σημαίας είς την πλατεΐαν του Διοικητηρίου. (Σκίτσον του είς Κρήτην ἀπεσταλμένου μας κ. Δ. Γαλάνη).

KYPIAKATIKH

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ EHHMEPIS

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ είς τάς 'Αθήνας και την λοιπην Έλλάδα Λεπ. 10 OPOI EYNAPOMHE

Έσωτερικού Έτησία δρ. 5.— Έξάμηνος δρ. 3 *Εξωτεριχού. * ορ. 8.— * ορ. 4

ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ. 1

AOHNAIKH EBAOMAZ

Λευκή έβδομάς! Αὐτὸ τὸ ὄνομα τῆς ἀρμόζει περισσότερον άφου πρχισε με χιόνας και ύμνησαν την Λευκήν Νύμφην του Βορρά, μελανά έκ τοῦ ψύχους χείλη και άπεπειράθη-σαν δάκτυλα άποκρυσταλλωμένων χρονογράφων νὰ τὰν τραγουδάσουν ὡς ἐρωμένην. .. ψυχράν και άνεουθοίαστον!

Διά τούτο ίσως και δέν ήθέλησε νά παρατείνη έπὶ πλέον την διαμονήν της μεταξύ ήμων. Απαράλλακτα όπως έκαμε και ό πρώην πρωθυπουργός της Γαλλίας κ. Μπουρζουά, δστις εν μόνον ήμερονύκτιον του βίου του άπεφάσισε νὰ θυσιάση καὶ διὰ τὴν Ελλάδα.

Εφυγεν όμως ο εύγενης φιλέλλην και μέγας πολιτικός ανήρ αφού έγνώρισε τον έπίσημον κόσμον της Ελλάδος και έτυχε τόσης φιλοξενίας από τον πρωθυπουργόν της δστις έν τω γεύματι της Γαλλικής πρεσβείας απέδειξε τρανώτατα ότι δὲν είνε ἄνθρωπος... των λόγων άλλα των έργων.

Διότι έθαυμάσθη ή όρεξις με την οποίαν ό κ. Ζαίμης έτρωγε τὸ βράδυ έκεῖνο, αποδεικνύων ακόμη και τα φιλογαλλικά του αισθήματα διότι ὅπως βεβαιοῦν οἱ συνδαιτυμόνες του κατεύρόχθισε δύο παροψίδας γάλλου Φαρσί περιλαμβανομένου ώς γνωστόν είς τὸ menu τοῦ διπλωματικοῦ γεύματος.

'Αλλ' αν μας έφυγε τόσον ταχέως ὁ κ. Μπουρζουά και αν μάς έγκατέλειπεν ή χιών αναλυθείσα άπὸ την δύναμιν του θάλπους των ήλιακών ακτίνων εν τούτοις δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ποικιλοτρόπως ἐξήλθομεν ασπροπρόσωποι.

Ίδου ότι ή άστυνομία κατώρθωσε να συλλάδη ενα Φιλιππούσην, όχι τον δραπετεύσαντα έμπρηστην από τὰς φυλακάς, άλλ' ενα άλλον πυρπολούμενον ὑπὸ τοῦ οἰνοπνεύματος και λαβόντα αιφνιδίως την φήμην ύδριστοῦ τοῦ Βασιλέως.

Κατώρθωσεν έπίσης να συλλάδη και ένα γέροντα όγδοηκονταετή περίπου, Σάσον όνόματι όστις έσκόρπιζεν απειλητικάς έπιστολάς. Η σύλληψις του τελευταίου τούτου έφερεν είς φως, ότι ό δυστυχής έπασχεν έκ ρευματισμών και δέν ηδύνατο να διαφύγη την αστυνομικήν καταδίωξιν.

Τὸ μόνον, συνεπῶς, γεγονὸς τὸ ὁποῖον θὰ ένέβαλεν είς κάποιαν άνησυχίαν τούς μεριμνώντας ύπερ της δημοσίας τάξεως ήτο ή τελευταία εκλειψις της σελήνης ήτις όπως και ή του χουσού υπηρξε διά την Έλλάδα

Αίφνιδίως ή πόλις εὐρέθη ἐντὸς τοῦ σκό-

ώς αίσχυνόμενος δίσκος των έπιτοόπων Έλληνικών ναών, αίσχυνόμενος δι'όσα έν όνόματί του διαπράττονται, έκυλίετο έν τῷ ἀπείοω. Έκ των γεγονότων δε τούτων βεδαίως έχει παραμείνη και ή πρόληψις παρά τῷ λαῷ ότι ή εκλειψις της σελήνης είνε προμήνυμα κακού

Η τελευταία μάλιστα εκλειψις δύναται νὰ έδραιώση την πρόληψιν ταύτην διότι όσοι έν ύπαίθρω παρηκολούθουν το θέαμα αναμφιβόλως θα ψπέστησαν και οι ίδιοι εκλειψιν την έπιούσαν αναγκασθέντες έκ κρυολογημάτων να μη έξέλθουν των οίκιων των.

Εχει όμως και τὸ ανακουφιστικόν μέρος τὸ

ύράνιον τοῦτο φαιόμενον. Άνυψώνει την φήμην του 'Ελληνικού 'Αστεροσκοπείου ούτινος τὸ προγνωστικόν μόνον εις τὰς ἐκλείψεις της σελήνης και του ήλίου δεν απομακρύνεται πολύ της άληθείας. Λέγομεν πολύ, διότι πρά δύο έτων ππατήθη κατά μίαν μόνον ήμέραν ώς πρός τον χρόνον μιας έκλειψεως.

Προκειμένου δέ περί έκλείψεως και έν γένει ούρανίων φαινομένων νομίζω, ότι έχουν άδικον αι έφημερίδες μη δημοσιεύουσαι έκάστοτε την έξηγησιν των λόγων ένεκα των όποίων γίνονται πάντα ταῦτα. Και διατί όχι; Δὲν νομίζω να είνε όλιγωτερον χρήσιμα από τα ασθρα που έπαναλαμβάνονται είς κάθε γεγονός έπαναλαμβανόμενα έτποίως, ώς ή 1 Σεπτεμβρίου, τὸ Νέον έτος, αὶ ἀπόκοεω, ἡ ἄνοιξις, τὰ πρωτοδρόχια - έφέτος δεν είχομεν- και ή έναρξις των συνεδοιάσεων της Βουλής.

Τούλάχιστον θα εμάνθανον όλοι τί γίνεται μχς. έκει έπάνω και διατί ή σελήνη μας κούπτει τό φως της. Είμαι δέ πεπεισμένος ότι έκ των κατοίκων της Έλλάδος ογδοήκοντα έπι τοῖς έκατὸν εὐρίσκονται εἰς ἀμάθειαν κλασικήν ἐν τῷ θέματι τούτφ. Τὸ περίφημον έκεινο έπεισόδιον μιάς μεγάλης κυρίας έν Γαλλία και ένδο μεγάλου αστρονόμου τοῦ ίδίου Κοάτους ὑπάοχει κίνδυνος να έπαγαλαμβάνεται συχνά πυκνά έδω εις την γην την διαθοέψασαν έπτά σοφούς και χιλιάδας άλλους διεκδικούντας την θέσιν του όγδόου

Τότε είχε προαναγγείλει ὁ Γάλλος αστοονόμος την έκλειψιν ήτις θὰ πρχίζε την 11ην ώραν της νυκτός και έκάλεσεν εις τό 'Αστεροσκοπείον την μεγάλην έκείνην κυσίαν. Ή πλουσία και εύγενης δέσποινα ήρχισε να ένδύεται διέταξε δὲ τὴν ἀκολουθίαν της νὰ σπεύση νὰ στολισθή διὰ νὰ μεταβούν εις τὸ 'Αστε-

Την ένδεκάτην ώραν έστολίζετο άκόμη ή κυρία έκείνη όπότε είς κλειδούχος της έτρεξε και της είπε.

- Έλατε διότι ή ώρα είνε ενδεκα. -- Δεν πειράζει, άπηντησεν έκείνη, δ άστρονόμος θ' αναβάλη την εκλειψιν.

"Όταν τέλος εφθασεν είς τὸ άστεροσκοπεῖον ή σελήνη έλαμπεν εις τὸν ούρανόν.

- Τὰν ἔκλειψιν! εἶπεν εισερχομένη. Δυστυχῶς ἤλθατε πολὺ ἀργά!..

 Α, δὲν πειράζει διὰ τὸ χατπρί μου, θὰ ξαναρχίσετε!...

Τὸ ἀνωτέρω ἀνέκδοτον είνε ἱστοοικώτατον, οπως ίστορικον επίσης είνε, ότι έκ του ψύχους κατά τὸ 1400 μ. Χ. περίπου οἱ γραφεῖς τῶν πρακτικών της Βουλής έν Παοισίσις δέν ήδύναντο να γράψουν και έπομένως μία συνεδρίατους ένω ο δίσκος της σελήνης, κατέρυθρος | σις παρηλθε νεκρά διά την Ιστορίαν.

Τόρα μὲ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ τὰς έντυπώσεις που μας άφακεν ή απελθούσα σκέπτεται κάνεις αν δέν θά πτο εύχης έργον νά πρχιζε μετά την 7ην : δρουαρίου τόσος δριμύς χειμών ώστε να έπαγωναν αί χείρες των στενογράφων και να μη διετηρούντο τα πρακτικά ό λίγων συνεδριάσεων. Η σύγχρονος Ελλάς θά έκερδιζον, έν τοιαύτη περιπτώσει, πολύ είς την συνείδησιν των μελλουσών γενεών που θὰ ἀναγινώσκουν τὰν ἱστορίαν τῶν πατέρων τοῦ "Εθνους. O IOYAAE

Αί έρωτήσεις μας.

Είς τοὺς ἐν 'Αθήναις καὶ ἐν Πειραιεί συνδρομητάς καὶ ἀναγνώστας μας ἀπευθύνομεν σήμερον τὴν έξῆς

«Κοεμώμεν ένα δακτυλίδι από ένα κομμάτι κλωστή. Πώς ήμπορούμεν να καύσωμεν την κλωστην χωρίς να πέση το δακτυλίδι; »

Αί λύσεις γίνονται δεκταί είς τὰ γραφεῖά μας τὸ πολύ μέγρε της μεσημβρίας της μεθαύριον Τρίτης Πέραν της προθεσμίας ταύτης πάσα τοιαύτη είνε άπαράδεκτος. Εἰς μίαν ἐκ τῶν καλλητέρων ἀπαντήσεων θὰ δοθή διὰ κλήρου το έφετεινον « Ήμερολόγιον του Σκόκου»

Έπειδή αξ έκ των έπχρχιών λύσεις φθάνουν άργά, άναγκαζόμεθα δε τοιουτοτρόπως νά παραλείπωμεν τὰ ὀνόματα πολλών λυτών, καθιερούμεν ἀπό σήμερον ίδιαίτερον διὰ τὰς ἐπαρχίας διαγωνισμόν δεκαπενθήμερον είς τον όποζον να είμπορούν νὰ λαμδάνουν μέρος και τών μάλλον άπομεμακουσμένων έπαρχιών οἱ συνδρομηταί και άναγνώσται

Ίδοδ καὶ ἡ πρώτη έρωτησίς μας, —ἀπό τὴν ὁποίαν έννοετται άπουλείεται πας λύτης έξ 'Αθηνών και in Heidunde:

«Πώς ήμπορούμεν με μιά πιστολιά έκ τού συστάδην νὰ σδύσωμεν ένα κεοί και συγχρόνως ν' ανάψωμεν εν άλλο;»

Αί λύσεις γίνονται δεκταί είς τὰ γραφετά μας μέχοι της μεθεπομένης Τετάστης, 29 Δεκεμβοίου. Εξ την καλλητέραν άπαντησιν θά δοθή δια κλήρου εξε τομος του αΝέου Πνεύμα.

TA ΔANEIKA

Ο Άλφρέδος Μυσσέ, είς εν ἀπό τὰ γλυκύτεοχ ποιήματά του λέγει:

 Τὰ δανεικὰ ποτὰ δεν γυρίζονται πίσω! Ίδου και ή άπόδειξις:

"Ένας πλούσιος συγγραφεύς ἔδιδε ἕνα βράδυ...νουθεσίας είς μερικούς φίλους του, παραλυμένους. Τούς έσυμβούλευε να είνε φρονιμωτεροι είς το μελλον.

- Παιδιά μου, τοὺς ἔλεγε, δὲν ξεύρω τι κάνετε και μένετε παντοτεινά άπενταροι. Έγω άπο την οιλολογίαν δέν κερδίζω περισσότερα άπό σᾶς καὶ ὅμως ζω άξιοπρεπώς και με ευμάρειαν. Έπι τελους έχει πάντα το πορτοφόλι μου πεντακόσια φράγκα είς την διάθεσιν των φίλων!

Ἡ δήλωσίς του αυτή δεν έπηγε χαμένη. Μετ' ολέγας ήμερας ένας ἀπό τούς νουθετηθέντας

έλαθεν άναγκην άπο έξηντα ταλλησα, διά να έξοφλήση μίαν του συναλλαγματικήν. Έσκεφθη λοιπόν άμεσως τον άγαπητον συνάδελφον, ὁ όποτος είχε πάντοτε είς το πορτοφάλι του πεντακόσια φράγκα είς την διαθεσιν των φίλων.

"Ετρεξε νὰ εύρη τον μεθοδικόν καὶ οἰκονόμον συνάδελφον και του έξέθεσε την κατάστασίν του:

 Τρακόσια φράγκα, φίλε μου, τρακόσια μόνον· αὐτὴ ἡ χάρις δὲν θὰ σοῦ κοστίση πολύ, ἀφοῦ ἔχεις tous oryons.

— Μά φίλτατε, δέν ἐννόησες καλά...

- Ti δηλαδή – Είπα πῶς είχα πάντοτε πεντακόσια φράγκα είς την διάθεσιν τῶν φίλων. 'Αλλ' ἄν σοῦ δανείσω τριακόσια. Θὰ παραδώ τοὺς νόμους, τοὺς όποίους ἐπεδαλα είς τον έαυτον μου διότι, -μ' έννοείς, πιστεύω - θά μοῦ ἔμεναν μόνον διακόπια είς τὸ πορτοφόλι και έτσι δέν θά ήτο δυνατόν να λέγω ότι το πορτοφόλι μου. έχει πάντοτε πεντακόσια φιάγκα είς τχν διαθεσιν των φίλων ...

Ο άλλος - άνθρωπος διάσημος όχι τόσον διά τά έργα του, όσον διὰ τὰ χρέη του—ἤκουσεν, ἡννόησεν. έχοθε την κεφαλήν, απεγαιρέτισε τον φίλον του, ξΕπλθεν Επρακτος και ακόμα τρέχει....

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΓΓΛΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ

(Συνέχεια)

Η λοχή αυτη είνε ότι πρώτιστον καθήκον του παιδός είνε νὰ είνε ούτος εὐπειθής και ὅτι πρωτίστη αύτου άρετη πρέπει νὰ είνε η ύπακοή. Κατ' άκολουθιαν δποδαλλεται ή θέλησις αύτοῦ εἰς συνεχή ἡθιχόν καταναγκασμόν.

Μέριμνα ἀφόρητος και ή όποια όμοιαζει μαλλον με τρυφεράν κατασκοπείαν συνοδεύει πάσαν αύτου ποάξιν, έποπτεύει πάν αύτου διάθημα, συλλέγει πάντα αύτου λόγον. Το άντικείμενον της υπεράγαν μητρικής ταύτης μερίμνης αποδαίνει τάχιστα εύπειθές, διότι πρέπει ν' άποφεύγη τούς κινδύνους της ένδελεγούς έπιτηρήσεως. Χάρις είς το σύστημα τούτο επιτυγχάνονται όθεν πατδες εύπειθετς, πειθηνιώτατοι κατά το φαινόμενον, οποκριταί όμως πράγματι. 'Ο παίς γάνει τὰς φυσικὰς αὐτοῦ ἀρετὰς και άποκτα έπικτήτους κακίας, την πονηρίαν λόγου γάριν ἡ όποια δέν είνε πάντοτε ἡ ἀπόρροια τοῦ κατχναγκασμού και του περιορισμού και την έξιν του ψεύδεσθαι και ή όποια έν τη άργη αύτης προϋποθέτει πάντοτε την ἄμετρον αύστηρότητα καί το δίκαιον της ίσχύος. Τοιχύτη η μέθοδος διά της όποίας έπιδιώχεται άπό πεντημονταετίας παρ' ήμεν ή διάπλασις ἀνδρών έλευθέρων και πολιτών. Τ' ἀποτελέσματα είνε μετριώτατα: ή έα των γεγονότων πείρα μάς έκαμε ν' άναγνωρίσωμεν ότι άν μεταξύ ήμων έχωμεν πολλούς τούς δυσχρεστουμένους ή έξανισταμένους κατά του κοινωνικού ήμων καθεστώτος, άλλ' άριθωούμεν ολίγους έλευθέρους άνδρας, και ότι αν άριθωούμεν πολλούς φιλοδοξούς και ραδιούργους, άλλ' έχομεν πολύ όλιγους πολίτας.

'Αλλ' ας μη επιμείνωμεν πλειότερον είς την σύγκοισιν των δύο έκπκιδευτικών συστημάτων ή δικφορά θά έξηγηθη άρ' έκυτης και θά γίνη εύκολώτατα καταληπεή καθόσον θὰ δεγθ Διεν τὰ; έκμυστηρεύσεις του παλαιού μαθητού του λυκείου Rugby καὶ θ' ἀκούσωμιν τ' ἀνέκδοτα ἰξ ών γέμει ή ανήμη αυτού. «Τὰ μαθητικὰ ἔτη τοῦ Τώμ Βρόουν είνε συνηγοία δριμυτάτη ύπερ του δημοσίου έχπαιδευτικού συστήματος του αρατούντος έν 'Αγγλία. Η ύπεραπολογία αύτη οὐδεν έχει το δογματικόν. διατυπούται δέ πρό ήμων ζωηρά, ξιμψυχος, γραφική, δραματικωτάτη. 'Ο βίος του σχολείου έκτίθεται ήμεν έν τῷ βιβλίφ τούτφ κατὰ τρόπον τοιούτον ώστε έγομεν όπο τὰ όμματα ούχι την άνατομιαν τού συστήματος, άλλ' αύτό τούτο τό σύστημα λειτουργούν και δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν αὐτὸ έν αὐτῆ ταύτη τη λειτουργία του.

Πιστός είς της πραγματικότητος την πιστοτάτην άνχπχράστασι/ήτις τυγγάνει τοσούτω ζωηρά παρά τοις άγγλοις λογογράφοις, ο συγγραφεύς ένεσάρκωσεν, «ένεσωμάτωσε», το σύστημα τούτο είς όμιλον έμψύχων και δρώντων όντων έκάστη των άρετων αὐτού, ώς και έκκστη των κακιών αύτου φέρει έν ένομα. Ο συγγραφεύς είνε ήλιστα σοφιστής χάριτι δί θεία ούδαμου φαίνεται αίσθανόμενος αλίσιν πρός

πάντα είς το πορτοφόλι σου πεντακόσια φράγκα διὰ | τὰς ἀφηρημένας θεωρίας. Οῦτω ἀντὶ νὰ καλέση | ήμες ν' έποφανθώμεν έκ των προτέρων έπι τω νάργών και βάσεων τοῦ συστήματος, μᾶς καλεῖ νὰ τὸ χρίνωμεν έχ των ύστέρων, έχ των άποτελεσμάτων αύτου. Αξ άρχαι και αξ βάσεις αύται ήδύναντο πράγματι ν' άπασγολήσουν έπι μακρόν πάντα έμμανή οχοτήν της διαλεκτικής. όντως πόσα έπιχειοήματα λέν θὰ ἡδύνατό τις νὰ προδάλλη ἐκ τῶν προτέοων. — ποοτού δηλονότι άποφανθή ή πείρα, --έναντίον έκπαιδευτικού συστήματος το όποξον συνίσταται είς την πρός τους παίδας παροχήν της μεγίστης δυνατης 'λευθερίας; 'Αλλ' ένωπιον των γεγονότων ή διαλεατική κατ' Ανάγκην ύποχωρεϊ. «Κρίνε το δένδρον έχ των χαρπώνε το ρητόν τούτο έδει νά χρησιμεύη συνεχώς ώς κανών πάσης ήμων κρίσεως.

'Ο παλαιός μαθητής του Ρουγδυ έμφανίζεται πρό ήμων δπό τό όνομα Τώμ Βρόουν άλλ' ό Τώμ Βρόουν είνε όνομα περιληπτικόν, είνε όνομα όλοαλήρου γένους και ούχι ένος μόνου άτόμου, όνομα συμβολικόν, ύποδειχνύον ούχὶ ώρισμένον μαθητήν ή έν μόνον εἶδος άτόμων, άλλά όλόκληρον κοινωνικήν τάξιν, τήν μερίδα την μαλλον ένεργητικήν, την μαλλον δραστηρίαν όλου του άγγλικου έθνους, την μέσην τάξιν και είδικώτερον την άγροτικήν άστικήν τάξιν των κομητειών. Είς όλίγχε νευρώδεις και γραφικάς φράσεις ό συγγραφεύς διατυποί τὰ αυριώτερα χαρακτηριστικά του μεγάλου γένους είς το οποΐον άνήκει. Hzvrs; of verpot Gentlemen of vov syysγραμμένοι είς τὰς διαφόρους σχολάς γινώσκουσι τοὺς Βρόουν, οι όποτοι έγένοντο προσφάτως διάσημοι yzous els the yeapide too Thackeray exi the moυβδιδα του Boyle. Παρά την διααιοτάτην πλήν ιψιμον φήμην ής το γένος τούτο ἀπολαύει τέλος πάντες οἱ γινώσκοντες ἐπακριδῶς τὰ κατ' αὐτὸ είνε πεπεισμένοι ότι πρέπει πολλά άκόμη νά διαλαληθούν και νά γραφούν προτού μάθη το άγγλικον έθνος πόσον μέρος του μεγχλείου του οφείλει είς τούς Βρόουν. Έπι χίωνχι ήσχολήθησχν με τον χχρχατήρα αύτων τον σιωπηλόν, τον έπίμονον, τον λατρεύοντα την οίκιακην έστίαν, είς το να δαμάσουν την γην έν ταϊς άγγλιακίς κομητείκις και είς το ν' ἀποτυπώσουν την έχυτων σφοχγίδα έπι των άμεοικανικών δασών και έπι των αύστραλιακών όροπεδίων. Πανταχού όπου οἱ στόλοι ακὶ στρατικὶ τῆς Αγγλίας έδοξασθησαν, παρετηρήθη ή παρουσία των άνδρείων μελών του γένους των Βρόουν. Πανταχού όπου έπολέμησαν,με ξύλινα τόξα εν Κρεσύ και ν 'Αζινκούρ, με πελέκεις και άκόντια ύπο τον γεννχίον λόοδον Βιλούγδυ, με πυρίτιδα κατά των Ίσπανων καί των Όλλανδων, με την σπάθην, με το μουσκέττο και με την ξιφολόγχην ύπο τους Ρόδνευ καί Σέν-Βίνσεντ, και Μούρ, και Νέλσωνα και Βέλλιγκτον. Πανταχού ύπεστησαν τὰ πάνδεινα καὶ εἰς αύτους άνετέθη το πλείστον του έργου (τουθ' όπερ έπεδιωχον άλλως τε). άρ' έτερου όμως ελαβον όλίγην άμοιδήν και όλιγην δόξαν (χωρίς την όποιαν ήμπορούν περίφημα νὰ περάσουν οἱ πλεϊστοι ἐξ ἡμῶν). Οι Talbot, οι Σχίν- Μώρ, οι Στάνλευ και οι τούτοις όμοιοι ὑπηρξαν στρατιώται καὶ νομοθέται άπο αίωνων άλλ' οι εύγενεις ούτοι οίκοι θὰ έκπλαγούν μεγάλως, έὰν γενομένου ἐπακριδούς ἀπολογισμού ίδουν πόσον έλχγισται είνε αψ ύπηρεσίαι &; παρέσχον αύτοι είς την Αγγλίαν παραδαλλόμεναι πρός τὰς ὑπηρεσίας ἄς παρέσχον οἱ Βρόουν. 'Ο Squire Βρόουν, πατής τοῦ μέλλοντος μαθητοῦ

μας, ήτο χργων καί βασιλεύς μικρού χωρίου κειμένου έν τῷ Bezkshire, ἐγγὸς τῆς κοιλάδος τοῦ Λευκοῦ "Ιππου, όπου άλλοτε έγένετο μάγη μεγάλη μεταξύ του βχαιλέω; 'Αλφρέδου αχί των Δχνών έπιδρομέων, όπου φαίνονται άκοινη έρείπεια ρωμαϊκών τειχών και άλλα θαυμάσια λείψανα του παρελθύντος. Ο Squire Βρόουν ήτο έπίσης λείψανον προσφατωτέρου πχρελθόντος. "Ητο τόρυς μέχρι μυελού τών οστέων, επίστευεν είς την θείχν καταγωγήν τής πολιτικής έξουσίας και είς την τυφλήν ύπακοήν ώς ίππότης της Παλινορθώσεως άλλ' αι πολιτικαί αύται προλήψεις ήσαν άδλαβείς ώς είνε πάσαι αί προλήψεις όταν προέρχωνται άπο είλικρινούς πεποιθήσιως και άπο χρηστής καρδίας, διότι εξρήσθω έν

παρόδω, ἐπιβλαβεῖς δὲν είνε ἢ αι προλήψεις αι γεννώμεναι έχ της διαφθοράς του πνεύματος και καθιστώσαι ήμας τυφλούς πρός την πραγματικότητα. "Αν αι πολιτικαι προλήψεις ήδύναντο να φονεύσουν ἔν ἔθνος, ἀπὸ πολλοῦ ἡ ᾿Αγγλία θὰ ἢτο νεκρά εὐτυχώς διά την ήσυχίαν αύτων οι "Αγγλοι διώρθωναν πάθτοτε τὰς προλήψεις των διὰ τῆς πρακτικωτάτης διαγωγής των. Οδτω επραττεν & Squire Βρόουν καθ' & Ισχυρίζεται ὁ υἰός του. «Μετὰ τῶν συντηρητικωτάτων τούτων άρχων συνεδύαζε κοινωνικάς τινας άρχὰς αἱ όποζαι συνήθως δὲν θεωροῦνται ώς άμιγως συντηρητικαί. Έν πρώτοις έφράνει ότι οί ἄνδρες δέον νὰ ἐκτιμῶνται ἀποκλειστικῶς κατὰ τὴν άξιαν αύτων, κατά τὸ περιεχόμενον μεταξύ των έκ σχοκός και όστων τειγών των άνεξαρτήτως των ένδυμάτων των, της κοινωνικής θέσεως, του πλούτου και πασών των έξωτερικών περιστάσεων οίαιδήποτε και αν είνε αύται. Φρονώ ήδη έγω ότι την άργην ταύτην δύναταί τις νὰ θεωρη ώς σωτήριον κολασμόν παντός πολιτικού φρονήματος και ώς κακαθιστώσαν έπίσης άνεπιδλαβείς πάσας τὰς πολιτικάς δόξας, είτε κυαναϊ, είτε έρυθραί, είτε καὶ πρά-("Επεται συνέγεια) σιναι είνε αύται.

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΜΑΣ

Είς την έρωτησίν μας της παρελθούσης Κυριακής παρεισέφρυσεν έα παραδρομής ένα νόστιμον λάθος, τό όποτον παρεξηγήθη ύπό τενων άναγνωστών μας. Έγοχφει ότι το ποτήριον είνε πλήρες «μέχρι τρυγός» άντι «μέχρι στεφάνης» Έκ τούτου μερικοί λύται ένόμισαν ότι πρόκειται περί συγκεκαλυμένου λογοπχιγνίου και άπεπλανήθησαν είς λύσιν έντελώς διάφορον. Τοτς ζητούμεν συγγνώμην, — και είνε εύτυχώς πολύ όλίγοι οἱ ἀποπλανηθέντες,— άλλὰ δὲν δυνάμεθα παρά νὰ λάδωμεν ὁπ' όψει την άληθη λύ-סוע, אדוב צוצו שב ובאב:

«'Αφού σφογγίσωμεν έπιμελώς τό ποτήριον έντός καί πρό πάντων τὰ γείλη αύτου, ούτως ώστε νὰ μλη έχη συνοχήν μετά τοῦ ὅδατος, πληρούμεν αὐτό μετά προσοχής φροντίζοντες ώστε νὰ μὴ ὑπάρχη οὐδὲ σμικοοτάτη σταγών ύδατος έπι της κυρτής έπιφανείχε των χειλέων ακολούθως ρίπτομεν εν έκαστον των μικρών νομισμάτων προσέχοντες νὰ μὴ διαταοχοσηται ή σχετική ήρεμία του ύδατος. τότε θά ίδωμεν ότι το ύδως ένεκα της μη συνοχής των μορίων του μετά της δέλου, δέν θά χυθη, άλλά θ'άνυψωθη ολίγον ἄνωθεν των χειλέων είς σχήμα κυρτής γραμμής ή μηνίσκου, ώς έκ τής φυσικής γνωρίζομενο.

Λύσεις έπιτυχεῖς ἀπέστειλαν οί κ. κ. Εύαγ. Καμπάνης (μαθητής έκ Σύρου), Apprenti (ἐκ Πύργου), Φρικκλέος Ούρκγκουτάγκος ('Αθηνών) και είς φυσικομεθημετικός ('Αθηνών). Τωέννης Μέκρης (Κέρκυρε τηλεγοχφικώς).

Το βοχθείον, ένα τόμον του «Νέου Πνεύματος», λχυβάνει διὰ κλήρου ὁ έκ Πύργου Apprenti.

ΑΛΛΑΣ ΛΥΣΕΙΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝ

οί κ. κ. Γ. Μουστάκκε, φοιτητής της Ικτρικής ('Αθήναι), Γ. Ν. Δούλης, φοιτητής της Ιατρικής ('Αθηναι), 'Αλεζ. Λιαβέρης, μαθητής γυμνασίου (Κερατέχ), Ι. Γ. Ψαθας ('Αθήναι), Φραγαΐσκος Κόρζ ('Αθηναι), Έδουχοδος Μπλίν ('Αθήναι), Παναγ. Γεωργόπουλος ('Αθήναι), Δημ. Ίωάννου, βιβλιοδίτης ('Αθηναι), Γ. Δ. Τσιμπουκλής, μαθητής ('Αθηναι), Β. Σχχελλχρίου, μαθητής (Πάτραι), 'Ανδρ. Πχρασκευόπουλος (Κερχτέχ) Μιχ. Διούμης, κτηματίας (Κερχτέα), Ευφοσσύνη Δαλέκου ('Αθήναι), Κ. Λυμπρίδης ('Αθηναι), Μαχαραγιάς Κορμοράν ('Αθηναι), Βασίλειος Χαραλάμπους Γιαννακόπουλος, μαθητής γυμνασίου (Πάτραι). 'Ανδρ. Σταθόπουλος (Πάτραι), × 1. =. x. 1. =.

Αι πέραν της μεσημβρίας της Πέμπτης ληφθείσαι λύσεις δέν λαμδάνονται οπ' όψει.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΌ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

ΤΟ ΣΚΥΛΙ ΤΟΥ ΣΚΟΤΩΝΈΝΟΥ

(AIHTHMA) (Συνέχεια)

Εκάπνιζον ἡσύχως ὅτε ἡσθάνθην αἴφνης τὸ χέρι του άνθυπολοχαγού, όστις είχε ξαπλωθή πλάτ μου, νὰ σφίγγη τον ὧμό μου.

Ήμιανηγέρθην άμέσως ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνός μου καὶ τὸν εἶδα νὰ με παρατηρή ἀτενῶς, τον δείκτην του φέρων έπι των γειλέων του.

— Σούς... μοῦ ἔχαμε.

 Τί θέλεις; τοῦ ἐψιθύρισα... Έχεις ὅπνο; μοῦ εἶπεν.

 Εἶναι μεσάνυχτα, στὶς τρεῖς θὰ κτυπήση διάνα, δὲν θὰ μπορέσω νὰ κλείσω δῶ πέρα μάτι, αν θέλης με συντροφεύεις.

 Ποῦ ; ἡρώτησα ἔκπληκτος. - "Ελα μαζύ μου, προσέθεσε.

'Ωπλίσθη, με συνεδούλευσε νὰ κάμω και έγω το έδιο και έξήλθομεν άργοβατούντες της σκηνής.

Ή νύχτα ήταν κατασκότεινη, έλαρρά δροσιά έφυσούσε ἀπό τὰ βουνὰ καί τὰ φύλλα πέντε ἔξ λευκών που ήσαν κάτωθι του μικρού λοφίσκου μουρμούριζαν

'Απεμακρύνθημεν λίγα βήματα της σκηνής καί όλιγον κατ'όλιγον ήρχισαν οι όφθαλμοί μας νά συνειθίζουν την ἀστροφεγγιά.

- Που θὰ πᾶμε ; τὸν ἡρώτησα.

- Στούς καταυλισμούς της πυροβολαρχίας, μοῦ άπήντησε ξηρά, έλα προσέθεσε, πρέπει νὰ μάθης αὐτην την Ιστορία.

Κατήλθομεν πρός τούς Μύλους, διήλθομεν έχ μικρού ρυακίου που έκελάρυζε ήσυχα στό σκοτάδι, και έφθασαμε στον καταυλισμό της πυροβολαργίας. διήλθομεν ἀπό τούς σχοπούς και έξαπλωθήκαμε πλάϊ σένα μικοό όρεινό κανόνι.

'Ακούμδησα τὶς πλάτες μου στὸν κιλλίδαντα τοῦ κανονιού, που βουδό κι' αύτό σκεπασμένο μὲ τὸ μαύρο μουσαμά του είχε στρέψει το στόμιον πρός το πεδίον της μάχης, σὰν νὰ ἔχασκε πρός τὸν κάμπο.

"Αναψα ένα τσιγάρο και περιέμενα.

Ο άνθυπολοχαγός τυλιγμένος στό μανδύαν του έκαθισε και αύτος σιμά μου.

- Έδω εξμεθα μόνοι, μου έψιθύρισε, δέν θά διακόψη ούδείς.

Λέγε, τοῦ εἶπα και 'γὼ σιγὰ, σάκούω.

"Αρχισε όμως νὰ μὲ προκαταλαμδάνη ἕνα είδος ἀορίστου ἀνησυχίας, το περιδαλλον ήρχισε νὰ μὲ έπηρεάζη, και αυται άλλως τε αι τόται προφυλάξεις μου έγεννησαν είς την ψυχήν την άφριστον έχείνην νευρικήν βουλιμίαν της άγωνιώδους άναμονης.

Θέλεις τσιγάρο ; τὸν ἡρώτησα.

 Δόσε μου, μοῦ ἀπήντησε, καὶ ἐνῷ τὸ ἔπαιρνε ήσθανθην ότι τὰ δάκτυλα του ἔτρεμαν. Μετὰ πάροδον δευτερολέπτων τινών σιγής με ήρωτησεν άπο-

- Πιστεύεις στὰ φαντάσματα ; Οχι, τῷ ἀπήντησα ξηρῶς.

Είς τὰς προαισθήσεις;

 "Όταν ὅμως τὰ φαντάσματα αὐτὰ ὑποπέσουν είς την άντιληψιν των οφθαλμών σου, όταν τὰ 'δης, όταν τὰ άρπάξης και τὰ σχίσης μὲ τὰ χέρια σου

 Οὕτε τότε, τοῦ ἀπήντησα, διότι ὑπάργει ἔνας λόγος περιπλέον νὰ πιστεύσω ότι δὲν πρόχειται περί φαντασμάτων.

 Καὶ ὅμως, ἐξηχολούθησε μὲ τὴν αὐτὴν φωνὴν χωρίς κάν νὰ πτοηθή, ἡ Ιστορία ποῦ θὰ σοῦ διηγηθῶ θὰ σὲ πείση.

— Ένθυμετσαι έναν λοχίαν που είχες γνωρίσει πέρου καμμιά δεκαριά 'μέρες πρό του πολέμου, στη 2α πεδινή που ύπηρέτουν, ένα παιδί ύψηλο ώς 25 χρό-

- Τὸν Κ. Μ.; τὸν ἡρώτησα.

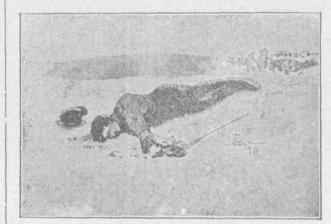
— "Α! ἐνθυμοῦμαι σκοτώθηκε στὸ Μάτι, ἤτον του ούλαμου σου άν δεν άπατώμαι.

 Ναὶ, ἀλλὰ δὲν σκοτώθηκε ἀπὸ ἐχθρικὴ σφατρα. Τον σκότωσα έγω! με το πιστόλι μου!

Καί με τη βαθειά φωνή του επρόφεσε αὐτά τὰ παράδοξα λόγια, και τὰ μάτια του καρφώθηκαν έπάνω στὰ ίδικά μου άγοίως!

Εφρικίασα, ύπωπτεύθηκα μήπως ὁ φίλος μου

 Είχε ἔνα σκύλο, ἐξηκολούθησε μὲ τὴν αὐτὴν βαθειά φωνή, ένα μεγάλο κυνηγετικό σκυλί, που μέ ἡκολούθει πάντοτε ἀπ' τὰς 'Αθήνας... Τὸ θυμᾶσαι ... όταν το πεζικόν στο Μάτι έτσάκισε και το βλέπαμε φεύγοντας ἄτχκτα πίσω μας, καὶ τὸ πυροδολικό έμεινε χωρίς στηρίγματα, τό σκυλί αὐτό ποῦ δέν με άφινε ποτέ άπο κοντά, έρρίχτηκε αἰφνιδίως είς ένα ἀπό τὰ δύο κανόνια τοῦ ούλαμοῦ μου καί άρχιζε νὰ ουρλιάζη φοδερά, οί πυροδοληταί μου τό κλώτσησαν, ένας-δυό το κτύπησαν δυνατά με το μεγάλο μάκτρο τοῦ κανονιοῦ, καὶ 'κεῖνο κουτσαί-

*Ο λοχίας ἔπεσε νεκρός.

νοντας έφυγε 'λίγα βήματα μακρυά καὶ ήρχισε τὸ οδολιασμά του. Το οδολιασμά του το ἀπαίσιο μέσ' τη βοή των κανονιών, και το σφύριγμα των έγθριχῶν οδίδων μοῦ ἔσχιζε τρομακτικά τὰ νεῦσα. Το πυροδόλησα δύο φορές με το πιστόλι μου άλλα δέν τὸ πέτυχα καὶ ἐκεῖνο, ἐξηγριωμένο, μὲ τὶς τρίγες τού κορμιού του ώρθωμένες, όρθιο στά τέσσαρα ποδάρια του, με την ούρα χωσμένη μέσ' στα σκέλια του. καί το κεφάλι τεντωμένο στην έχθρική πυροβολαργία που μπ; έκανονοβόλει ουρλιαζε ουρλιαζε τρομακτικά. Τη στιγμή όμως έκεινη ή μάχη ήρχισε νά γίνεται φυγή. Το πεζικόν μας φεύγοντας πρός τον Τύρναδον δέν έρριχνε ούτε ντουφεκιά πίσω του, μιά πυροδολαρχία δική μας που έμαχετο στο άριστερόν την είδα αϊφνης νὰ παύση τὸ πύρ, τὰ ἐφόλκιά της προγωρησαν, έζευξαν τὰ κανόνια και όλη ή πυροδολαρχία έκαμε τροχάδην πρός τον Τύρναδον.

Οι ανδρες μου ταθλεπαν αύτα και αίσθανόμην ότι ὁ φόθος ἄρχιζε νὰ τοὺς χυριεύη, ὁ λογίας μου γύοισε έξαφνα και κατά πρόσωπον άγριος με τρομακτική φωνή μου έκραύγασε:—Κύριε άνθυπολοχαγέ, νὰ φύγουμε θὰ μᾶς πάρουν τὰ κανόνια

Πράγματι δύο ίλαι Ιππικού έφάνησαν αίφνης άπέναντί μας ὅπισθεν μιᾶς πτυχῆς τοῦ ἐδάφους, μακρυά ώς 800 μέτρα. Τη στιγμή έκείνη μια όδις σάν δαιμονισμένη έσφύριζεν έπανω μας και έπεσε καμμιά δεκκριά μετρα μεταξύ τῶν κανονιῶν και των έφολκιων μας. "Ω τι έγινε τότε μέσ' τον καπνό και τὰ συντρίματα, μέσ' τὶς φωνές τῶν πληγωμενων ἀπό την οδίδα και τὰ ποδοκτυπήματα των έππων που τρομαγμένοι ήθελαν να ριγτούν στή πεδιάδα νὰ φύγουν, είδα τοὺς πυροδολητάς μου νὰ όρμοῦν στοὺς ἵππους νὰ κόψουν τὰ λουριὰ νὰ φύγουν· ό πανικός που τόση ώρα σιγά σιγά έδοσκε στίς χαρδιές των άνδρων μου, έξεδηλώθη, έσχασε άκρατητος.

"Ωρμησα σάν τρελλός μεταξύ τους καί μὲ τὸ πε στόλι στὰ χέρια προσεπάθουν μὲ φωνὲς, μὲ ἀπειλὰς νὰ σώσουν τὰ δυὸ κανόνια μου.

Πέντε εξ πυροδοληταί μου οι ψυχραιμότεροι δρμησαν, έσυραν μόνοι τους το ένα κανόνι και το γάν. τσωσαν στην άρπάγη του έφολκίου του, του άλλοι μια όδις τη στιγμή έχείνη, του έσπασε τη ρόδα και μου σκότωσε ένα δεκανέα. Εκείνη τη στιγμή ποῦ ἐκεντούσχμε τὰ ἄλογα νὰ φύγουμε, ὁ λοχίας το ελλός ἀπό τὸ φόβο του χωρίς ἄλογο ώρμησε νὰ κόψη με το σπαθί του τὰ λουριὰ ένος ἀλόγου τοῦ

Τό σκυλί του τόν ήκολούθει ουρλιάζοντας άγρίως, δρμησα τὸν κτύπησα μὲ τὸ καμτσίκι μου, ἐστράφη καί τρελλός ἀπ' το φόδο του σήχωσε το σπαθί του νὰ μὲ κτυπήση. δὲν ἐσκέφθηκα οὐδὲ στιγμή, τό πιστόλι που ἔσφιγγα ἄγρια στὸ δεξί μου χέρι τὸ κόλλησα στά στήθη του.

*Ο λοχίας ἔπεσε νεκρός.

Ή κραυγή του έχαθη μέσ' τη βοή των τροχών του κυλιομένου πυροβόλου, οἱ ρόδες του έφυλκίου καί του κανονιού έπερασαν άπό το κορμί του. άκουσα το τριγμό που έκαναν τὰ κόκκαλά του κάτω ἀπό τίς βαργιές ρόδες του κανονιού μας, τι στερνή κραυγή του θανάτου του. Έφεύγαμεν σάν τρελλοί, τό σπασικένο κανόνι και τούς νεκρούς και πληγωμένους πυοδολητάς μου τούς άφήσαμε στην τύγη τους. Αί οδίδες του έχθρου μπς κυνηγούσαν και με τό δαιμονισμένο σφύριγμά τους ἔσχιζαν ἀπὸ παντοῦ τὸν

"Όλος ὁ στρατός ἔφευγε καὶ ἡ μυρμηκιὰ τοῦ πεζικού που έμαύριζε ἀπ' τὰ φυγὰ τον κάμπο, μας έκαμε νὰ νομίζουμε πῶς ἀπὸ παντοῦ μᾶς διώκει, ἀπὸ παντοῦ μας ένεδρεύει ὁ θάνατος.

Αξονης όμως τάλογό μου σηκώθηκε στά δυό του πόδια άγριο με άνοικτά ρουθούνια, και μανιώδη γαυγίσματα σκύλου μοῦ ἔσχισαν τὰ αὐτιά. Το σκυλί του σκοτωμένου λοχία μας έκλειε το δρόμο!

Η μούρη του ήταν βουτηγμένη στο αίμα σάν νά είχε γλύψει τὰς πληγάς τοῦ λοχία, τὰ μάτια του λαμποκοπούσαν ἄγρια, καὶ τὰ δόντια του στὰ γαυγίσματά του που άσποα και που κατακόκκινα άπο τὸ αίμα ἔδιδαν εν ἀπαισίως φρικώδες στην άγριε-

"Ωρμησε δυό τρείς φορές σὰν λυσσχομένο νὰ μοῦ σταματήση τὸ ἄλογο δαγχώνοντας ἄγρια τὰ πόδια του, έπηδηξε δυό φορές ώς τη σέλα μου, και ή ζεστή ἀπό τὸ αίμα και τὴν ἀγωνίαν ἀναπνοή του, μοῦ έκαψε το χέρι μου. Δεν κρατήθηκα άλλὰ ἄγριος και έγω άδειασα δυό τρεζς, όσες σφαζρες είχε τό πιστολι μου, ἀπάνω του.

"Αφηκε δύο τρία φοδερά γαυγίσματα και ούρλιάζοντας άναποδογυρίστηκε, κυλίστηκε μές' το χώμα.

Σιώπησε πρός στιγμήν ό άνθυπολοχαγός καί μέ ό μαντύλι του έσφόγγισε τον ίδρωτα του προσώπου

Ἡσθανόμην ὅτι ἡγωνία, διότι ἡ ἀναπνοή του τααχώδης ήκούετο μέσα στή γαλήνη της νυκτός.

Ή περίεργος αὐτὴ Ιστορία ἢρχιζε νὰ μὲ ἐπηρεάζη, το όποτρέμον της φωνής του, ό ήχος, ή έκφρατίς του: ή φρίκη θιν έδλεπα ζωγραφιζομένην έπ' αὐτοῦ κατὰ τὰς ἀναλαμπὰς τοῦ σιγάρου του, ἥρχισε νὰ μοῦ γεννά εν είδος ἀγωνίας είς τὴν ψυχήν.

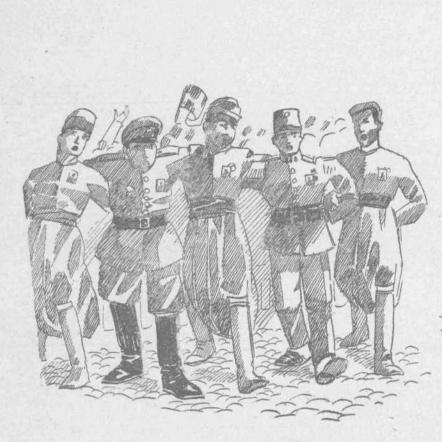
 Τό βράδυ, έξηχολούθησεν ό ἀνθυπολοχαγός, κατάκοπος ἀπὸ τὴν τόση ἐξάντλησι καὶ συγκίνησι. είχα γύρει σιμά στο μόνο μου κανόνι μαζύ με τούς δπολειφθέντας πυροδολητάς μου νά κοιμηθώ.

Είχα χάσει την πυροβολαρχία μου όλα τὰ σώματα άνακατεμένα χωρίς καμμιά συνοχή, χωρίς καμιὰ τάξι όπως ἔφθανον ἀπό τὰ σύνορα ἐσκόρπιζαν έξω της Ακρίσσης, και όπου εύρισκε καθένας έπεφτε κατάκοπος να κοιμηθή.

(Τὸ τέλος εἰς τὸ προσεχές). ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΣΗΡΕΑΣ

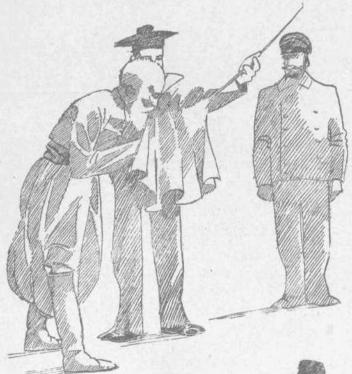
EKITEA AIIO THN KPHTHN

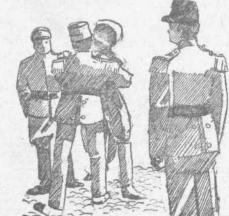
(Του άπεσταλμένου είς Κοήτην είδικου σχεδιαστού της «Κοριακάτικης» κ. Δ. Γαλάνη)

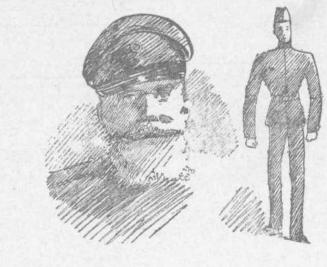
Γάλλοι και Ρώσσοι στρατιώται συνευθυμούντες μετά Κρητών

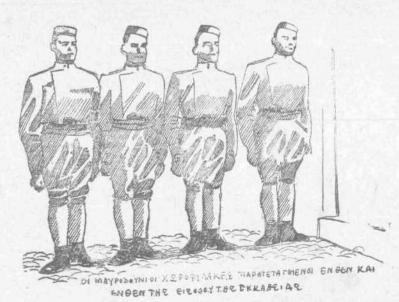
Ο Πρίγκηψ Γεώργιος έξερχόμενος τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ Χανίων

Κεής χωρικός άσπαζόμενος την σημαίαν της αυτονομίας. Το «Χριστός ἀνέστη» των Κρητών με τοὺς ξένους

Τύποι ρώσσου άξιωματικού καὶ άγγλου στρατιώτου Μαυροδούνιοι χωροφύλακες

ΘΑ ΠΑΥΝΩΝΕΘΑ ΚΑΙ ΘΑ ΚΑΘΑΡΙΖΩΝΕΘΑ ME HAEKTPIZMON!

ΜΑΖΥ ΜΕ ΤΟ ΣΩΜΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΑ ΜΑΣ

"Αν έτιθετο είς διαγωνισμόν ή άπλη αύτη έρώτησις: «Τίς προσέφερε μεγαλειτέρας ύπηρεσίας είς την άνθρωπότητα άπό της άρχης του αίωνος μέχρι σήμερον: « είνε πιθανόν στι πολύ όλιγοι θα έδιδον την άκριδη και άληθη ἀπάντησιν. Μερικοί θὰ σᾶς έλεγον ἀμέσως τὸ ὄνομα μεγάλου τινός σοφού, μεγάλου τινός στρατάρχου η μεγάλου τινός ποιητού. άλλοι πάλιν θὰ σᾶς ἀνέφερον τὸν τάδε φιλόσοφον, ούτινος αξ ίδεαι ή τὰ συστήματα άνεστάτωσαν τὸν κόσμον, τον τάδε η τάδε μονάρχην όστις συνετέλεσεν είς την μεταμόρφωσιν του κόσμου. Θὰ ευρίσκοντο ίσως και μερικοί οίτινες θά εδιδον τά πρωτεία είς την έν τῷ κόσμφ ἐπικράτησιν ὑγιῶν τινων ἀρχῶν, είς νέα καλόν σύνταγμα λόγου χάριν ή είς μίαν καλήν νομοθεσίαν. Και όλοι αυτοί θα έλησμόνουν ίσως τούς μεγάλους έκείνους παράγοντας τής φύσεως, οίτινες έπὶ μακρόν χρόνον παρέμειναν μυστηριώδεις και κεκρυμμένοι, άλλὰ των όποίων τέλος ό άνθρωπος κατωρθωσε ν' άποκαλύψη τὸ μυστικόν καί οθς ὑπέταξεν εἰς τὴν θέλησίν του προάγων τὸν πολιτισμόν καί την κοινωνικήν εύημερίαν. Πράγματι δέ, οί παράγοντες ούτοι, καὶ πρώτος έξ όλων ό ήλεκτρισμός, μετεμόρφωσαν άληθώς την κοινωνικήν ζωήν και φέρουν είς αὐτήν καθημερινώς νέα στοιχετα προόδου. Ἡ ἀνθρωπότης έγείρει ἀνδριάντας είς τούς μεγάλους σοφούς, τούς μεγάλους φιλοσόφους και τους μεγάλους στρατάρχας. 'Αλλ' ἔπρεπε να έγειρη ίδιως τοιούτους είς τοὺς έφευρέτας, τοὺς μεγάλους τούτους σκαπανείς της έπιστήμης, της μόνης δυνάμεως, ήτις έπετέλεσεν ήδη τόσας μεγαλοπρεπεϊς κατακτήσεις και ής αι πηγαι είνε πάντοτε ἀνεξάντλητοι.

"Όταν τὸ 1800 ὁ Βόλτας ἀνεκάλυψε τὴν ἡλεκτρικήν στήλην και έξηγησε τὰ ἀποτελέσματα αὐτης έν τη περιφήμω πρός την Βασιλικήν Έταιρίαν του Λονδίνου έπιστολή του, το γεγονός τούτο ύπηρξεν άληθῶς τὸ πλέον άξιοσημείωτον έξ ὅσων ένεκαινίασαν την νέαν έπιστημονικήν έποχην. Τοῦτο δὲ διεκήρυζαν τότε άπαντες οἱ δυνάμενοι νὰ κρίνουν. Έκατονταετία παρήλθε μέχρι σήμερον ἀπό τῆς θαυμαστής άνακαλύψεως του Βόλτα και δυνάμεθα τόρα ν' άναμετρήσωμεν τὰς ἀπειραρίθμους προόδους τὰς όποίας αύτη έπετέλεσεν ἀφ' ής έποχης ἀνεκαλύφθη τό ήλεκτρόμετρον μέγρι του ήλεκτρικού ταλαντευτού τοῦ Τέσλα, ήτοι της τελευταίας ήλεκτρικής άνακαλύψεως περί της όποίας θὰ σᾶς όμιλησωμεν σή-

'Ο Τέσλα, ὁ Ίταλὸς αὐτὸς ἐπιστήμων καὶ ἐφευρέτης του άνευ σύρματος τηλεγράφου, είναι μετά τον Εδισσων ό γονιμώτερος των συγχρόνων έφευρετών, οξτινες κατέγιναν να έφαρμόσουν τον ήλεκτρισμόν είς χιλίων είδων χρήσεις. Το μηχάνημα, όπερ έφευρεν έσχατως καί το όποϊον άπεκαλεσεν «ήλεκτρικόν ταλαντευτήν» είναι προωρισμένον ν' ἀποδή ἄκρως ώφέλιμον είς τον ἄνθρωπον και νὰ τύχη γενικής διαδόσεως ύπὸ ύγιεινὰν ἔποψιν. "Ας ἀκούσωμεν πρώτον πως τὸ περιγράφει ὁ ίδιος.

« Ἡ νέα ἐφαρμογή τοῦ ἡλεκτρικοῦ ταλαντευτοῦ μου, τόν όποζον καταγίνομαι τόρα νὰ τελειοποιήσω γράφει έν έπιστολή του πρός τινα ρίλον του, - μοῦ έπιτρέπει νὰ μεταβιβάζω είς το σώμα τοῦ ἀνθρώπου ήλεκρικά ρεύματα με ἄπειρον άριθμον βόλτ, ένεργούντα ούχι ώς μέσον καταστρεπτικόν της ζωης άλλ' ώς μέσον θεραπευτικόν. "Εκαμα πειράματα έπὶ τοῦ έχυτου μου δεχθείς Ισχυρότατον ρεύμα 2,000,000 βόλτ, ποιχιλόντων κατά δευτερόλεπτον άπό 300,000

μέχρι 400,000. Πρόκειται ἀπλούστατα νὰ έφαρμοσθη είς τὸν ἡλεκτρισμὸν ἡ ἀργὴ της ἀναρροφητικης και καταθλιπτικής άντλίας ένεργούσης διά του άνθρωπίνου σώματος. Υφιστάμενον την θεραπείαν ταύτην το σώμα έκπέμπει λαμπρούς ήλεκτρικούς σπινθήρας κατά πάσαν διεύθυνσιν. Οἱ σπινθήρες οὖτοι δέν είνε άληθως είπειν έπικινδυνοι, άλλα προζενούν έντύπωσιν δυσάρεστον είς τον ήλεκτριζόμενον.

«Το μηχάνημα όπερ μεταχειρίζομαι είναι άπλούστατον. Αποτελεϊται ἀπό ένα μεταλλικόν ἀπομονωτικόν σκίμποδα, ἐφ' οῦ κάθηται τὸ πρόσωπον ὅπερ θέλομεν νὰ ἡλεκτρισωμεν και το όποτον κρατετ είς το γέρι του ένα ήλεκτρωδιον συγκοινωνούν διά σύρκατος με τον ταλαντευτήν. Το έργαλετον δε τούτο, τοιουτοτρόπως τελειοποιημένον, μεταθάλλει ένα κοινόν ρεύμα είς ρεύμα ίσχυρότατον. Τὰ πειράματά μου έχουν σχοπόν καθαρώς επιστημονικόν. Μή ών Ιατρός, δέν δύναμαι νὰ εἴπω εἰς ποῖα νοσήματα δύναται νὰ έφαρμοσθή ή ήλεκτρική αύτη θεραπεία. "Ας κρίνωσι περί τούτου οί χορυφαΐοι της ίατρικής έπιστήμης.»

Το ένδιαφέρον της νέας άνακαλύψεως του διαποεπους ήλεκτρολόγου έγκειται είς την πρακτικήν ώσελιμότητά της το ήλεκτρικόν ρεύμα, όπερ παράγει το μηγάνημά του, ένεργει έπί του σωματος ώς άληθής σαπουνάδα, ήγουν πλένει και καθαρίζει έντελώς το σώμα ή μάλλον την έπιδερμίδα. Με άλλους λόγους ὁ Τέσλα κατορθόνει νὰ μεταδάλλη εἰς κόνιν, έξατμιζομένην άμέσως είς τον άέρα, όλας τὰς άκαθαρσίας, αΐτινες ὑπάρχουν εἰς τὸ δέρμα τοῦ ἀνθρώπου. "Αν δὲ, ὅπως ὑπάρχουν εὕλογοι ἀφορμαί νὰ πιστεύη κανείς, κατορθωθή ή τελεία λειτουργία τοῦ μηχανήματος, είς όλα τὰ νοσοκομεῖα τὸ ἡλεκτρικόν λουτρόν θὰ καταστή τόσον εὐεργετικόν ὄσον καί τὰ ἀντισηπτικά, καθόσον αἱ χειρουργικαὶ ἐγχειρήσεις δέν δύνανται νὰ έπιτύχουν παρά ὅταν τὸ μέλος έφ' ου γίνεται ή έγχείρησις διατελεί είς κατάστασιν τελείας καθαριότητος.

Τό ρεύμα Τέσλα δέν είνε μόνον άκαταγώνιστος καταστροφεύς των μικροδίων, άλλ' ένεργετ καὶ ώς τονωτικόν έπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου οργανισμοῦ. Ἡ ἐνέργεια δὲ αύτη οφείλεται εἰς τὴν ταγύτητά του. Το ρεύμα των δύο έκατομμυρίων βόλτ διέρχεται τόσον ταχέως διά του σώματος, ώστε δέν αίσθάνεται κανείς ούτε την έντύπωσίν του. Μία βελόνη είσαγομένη βραδέως είς τὰς σάρχας τοῦ ἀνθρώπου, προξενεζ πόνον φρικτόν δσονδήπονε μικρά και αν είνε κατά τό μέγεθος. 'Αλλά μία βελόνη, όσον μεγάλη καί άν είνε, όταν είσαχθη μετ' άστραπικίας ταχύτητος ούδένα πόνον γεννά. Τοῦτ' αὐτὸ συμδαίνει καὶ εἰς τὸν ἡλεκτρισμόν τὸν παραγόμενον ὑπὸ τοῦ μηχανήματος του Τέσλα.

Ή θαυμασία αὐτὰ ἀνακάλυψες, ὅπως ὅλαι αξ μεγάλαι ἀνακαλύψεις και έφευρέσεις, έγένετο κατά τόχην. Ἡμέραν τινὰ ὁ Τέσλα εἰργάζετο εἰς τὸ γημικόν έργαστήριον του όπου εύρίσκετο μία μεγάλη σφατρα έκ χαλκού είς μικράν ἀπόστασιν ἀπό τοῦ ήλεκτρικού ταλαντευτού. Ἡ σφαϊρα είγε καλυφθή ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς ὑπὸ παχέος στρώματος μαύρου χρώματος. Ο σοφός καθηγητής, παράγων ρεύμα με τό μηχάνημά του, παρετήρησεν ότι έξαρνα περιεκαλύφθη όπο πυκνού νέφους κονιορτού, έπειτα ή χαλκίνη σφαζοα του έφανη άποστιλδουσα, έντελώς καθαρισθετσα καὶ ἀπαλλαγθετσα καθ' ὁλοκληρίαν άπό τὸ μαύρον στρώμα, τὸ ὁποῖον τὴν ἐκάλυπτεν.

Τούτο ύπηρξε δι' αύτον άληθης άποκαλυψες. 'Ο ήλεκτρολόγος άνενέωσε το πείραμα ακί μετ' έπισταμένην μελέτην κατώρθωσε ν' άνακαλύψη τὰ αἴτια καὶ τόν νόμον του φαινομένου. Μετά ταυτα δέν έκοπίασε πολύ όπως κατασκευάση το μηγάνημά του τό προωρισμένον δπως χρησιμεύη διὰ στιγμιατα λουτρά. Πολλοί έχ τῶν βοηθῶν του ἡθέλησχν νὰ πεισθοῦν αὐτοπροσώπως περί της άποτελεσματικότητος της νέας άνακαλύψεως. Ήλεκτρίσθησαν άπαντες καί πρός μεγάλην εύχαρίστησίν των έπλύθησαν καθ' όλοκληρίαν έν ριπή όφθαλμού.

Τό νέον μηγάνημα τοῦ Τέσλα είνε λίαν εύχολο-

μεταχείριστον. Δέν καταλαμβάνει πολύν γώρον καί ένα παιδί ήμπορεί νὰ τὸ μεταγειρισθη ἐπιτηδειότατα άφου κάμη μίαν άπλην δοκιμήν. Το ρεύμα άποκαθαίρει το δέρμα τοῦ ἀνθρώπου παντός ρύπου. Ό Τέσλα δὲ ἀποδειχνύει τοῦτο κατὰ τρόπον λίαν

Χαράσσει έπὶ τοῦ γυμνοῦ βραγίονός του σειράν γραμμών με μαύρον μολυβδοκόνδυλον, αξτινες δίακλαδούνται καί διασταυρούνται κατά τοιούτον τρόπον ώστε είνε δύσχολον να έξαλειφθούν με τό σαπούνι. Το ρεύμα οθύνει αύθωρεί όλας έκεινας τὰς γραμμάς ώσει διά μαγείας, έξαλείρονται δε αύται τόσον καλώς, ώστε είνε δύσκολον πλέον να έπανεύου τις τὰ ἔγνη των. Διὰ τὸν περικλεῆ ἡλεκτρολόγον, πάσα ποσότης σκόνης-και αίδιά του μολυβδοκονδύλου χαρασσόμεναι γραμμαί δέν είνε άλλο τι κατ' αύτὸν είμη σκόνη, - περιέχει καὶ ποσότητά τινα μιπροδίων πατά τὸ μαλλον και ήττον μεγάλην, τὸ δὲ ήλεκτρικόν ρεύμα καθαρίζει καλώς ἀκριδώς διότι καταστρέφει ταύτα. "Αν ή θεωρία αύτη έπικυρωθη ύπο της βακτηριδιολογικής και Ιατρικής επιστήμης, ή άνθρωπότης πρέπει πράγματι νὰ χαίρη διότι εὐρέθη θαυμάσιον μέσον πρός άντικατάστασιν του διγλωριούγου δδραργύρου, ούτινος γίνεται γοποις είς τὰς χειρουργικάς έγχειρήσεις και δατις άντικατέστησε καὶ αύτὸς τὸ μηχάνημα τοῦ Λίστερ.

Είς άμερικανός έπιστήμων, διαπρεπές μέλος της ήλεκτρο-θεραπευτικής έταιρίας της Νέας Υόρκης, ό δόκτωρ Ρόδερτ Νιούμαν, γράφει τὰ ἐξῆς περί τοῦ ταλαντευτού του Τέσλα. «Τὸ μηχάνημα του Ίταλοδ έπιστήμονος είναι προωρισμένον να καταλάθη θέσιν ὑπέρογον μεταξύ τῶν στατικῶν μηγανημάτων, άτινα γοησιμεύουν είς τὰς ἡλεκτρικὰς θεραπείας, καθόσον έπιτείνει την συνήθη ζωτικότητα των όργάνων, ἀποδίδει την έλαστικότητα είς τὰ μέλη τοῦ σώματος τὰ έξηντλημένα, καὶ έπαναφέρει τὸ σώμα τὸ πυρέσσον εἰς τὴν θερμοκρασίαν τῆς ὑγείας. Ἡ γρησιμότης του ίδιως θ' άναγνωρισθή είς τὰς περιπτώσεις όπου ή χειρουργική θεραπεία έχει πρό πάντων να κάμη με κοιλότητας του άνθρωπίνου σώμαματος, μὲ Ιστούς οἴτινες πρέπει νὰ διαπερασθούν καὶ είς τοὺς ὁποίους δὲν δύναται νὰ γίνη χρησις ἄλλου τινός ἀντισήπτικού.»

Τὸ μηγάνημα τοῦ Τέσλα είνε ὡφέλιμον και διὰ το πλύσιμον των ἀσπρορρούχων. Ἡ ἐν τη κύτη λεκάνη έπαφή πολλών δποκαμίσων και σινδόνων άνηχόντων είς διάφορα προσωπα, έξ' ών τινα δυνατόν νὰ είνε προσδεβλημένα έκ δερματικών νοσημάτων, δημιουργετ κίνδυνον τον όποτον ή άλυσιδα καί τά άλλα μέσα τὰ ἐν γρήσει πρός πλύσιμον τῶν ἐνδυμάτων δέν είνε ίχανα ν' άποτρέψουν. Υπάρχουν μικρόδια άνθιστάμενα είς το ζέον ύδωρ, είς το χλώριον είς την πότασσαν καί είς τούς καυστικωτέρους σάπωνας. Τὰ μικρόδια ταύτα, παράγοντες μολυσματικοί, μένουν είς τὰ ἀσπρόρρουχα άτινα είς τὸν ορθαλμόν του άνθρωπου είνε έντελως καθαρά Δύνανται δὲ διὰ τῆς μεταδόσεως νὰ γεννήσουν ἐπιφόδους νόρους εξς έχεινους οξτινές φορούν μετ' έμπιστοσύνης τὰ ἀσπρόρρουγα ταύτα, άτινα μόνον φαινομενικώς είνε πλυμμένα. Οι Ιατροί το γνωρίζουν καί πολλάκις συμβουλεύουν τὰς οίκογενείας νὰ μὴ «ξενοπλύνουν» τὰ ἀσπρόρρουχά των κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον. Το νέον μηγάνημα του Τέσλα θά θέση ίσως τέρμα είς την κατάστασιν ταύτην των πραγμάτων. Είναι π θανόν ότι δι' αύτου θα έπιτευχθη το πλύσιμον καὶ ὁ καθαρισμός τῶν ἐνδυμάτων τόσον ταγέως καὶ τόσον τελείως όσον και ό τοῦ σώματος, αν ό έφευρέτης του το τροποποιήση καταλλήλως πρός τόν σκοπόν τούτον. "Αν πραγματοποιήση την εύχην ταύτην, ό Τέσλα θ' άνακηρυχθη εύεργετης των οίκο-

MAATEZIKA

ETA TIETAKTA

(Ξενητειού ένης συνεργάτιδος της «Κυριακάτικης».)

ΜΑΛΤΑ, Δεκέμβριος 1898.

Ίδου τέλος πάντων έγω Μαλτέζα. Την Μάλταν δέν θέλει κανείς πολύ για να την γνωρίση. Ή κυρίως πόλις ή Βαιζέττα είνε μόλις μιὰ πυνοιχία τῶν 'Λθηνών με 35 χελ. κατοίκους. Πόλες ίδιόρυθμος, άλλοιώτικη. Δρόμοι πλακοστρωμένοι όλοι και πολύ στενοί, σπήτια ψηλά - ψηλά με άτελείωτες σκάλες και με μπαλκόνια άλα Τούρκα περίπου, κλεισμένα με τζάμια.

Μιὰ ἔκπληξις γιὰ τούς 'Αθηναίους. Σκόνη καί λάσπη τίποτε. 'Απελπισία γιὰ τοὺς γράφοντας. Καὶ ἔχουν δίκαιον. Νὰ μὴν εὐρίσκουν ἀδελφὲ, ἀφορμὴν νά... βρίσουν τούς Δημαρχους.

Οι Μαλτεζοι είνε ἄνθρωποι ώς έπι το πλετστον πεζοί, πρακτικοί, τοῦ έμπορίου καὶ ολίγον θεότρελλοι άφοῦ ἔχουν μα γιὰ ἀπὸ τοὺς Ἱταλούς. Οἰ Μαλτέζες δέν διακρίνονται για την χάριν τους καί σού κάμουν έντύπωσιν χανουμισών μέ το κάλυμμα αύτο τὸ μαύρο που φορούν άντι καπελλου και πολλαίς της καλης ἀκόμη τάξεως. "Ολα του κόσμου τὰ μπιχλιμπίδια και στολίδια φορούν ἐπά-

Τὸ κάλυμμα τῶν γυναικῶν κατ' ἄλλους εἶνε συνήθεια κληρονομηθείσα ἀπό τοὺς "Αραδας, κατ' ἄλλους είνε πενθος, το οποίον ωρχίσθησαν άπο τον καιρόν της χολέρας να τηρήσουν αίωνίως.

Τι θρησκευτικός φανατισμός, Θεέ μου! Οἱ κυρίαρχοι των έγγλέζοι την Έκκλησίαν των την έκτισαν μέ κανόνια, διότι οἱ Μαλτέζοι ἐκρἡμνιζαν τὸν νύκτα ό,τι έκτιζαν οἱ Έγγλεζοι τὴν ἡμέραν.

"Η "Ελληνική "Εκκλησία είνε εξς μίαν μεγάλην κάμαραν. "Ο παπάς μας κράτιστος, πολύ μορφωμένος. Οι φλάροι κάποτε άπο τον φανατισμόν τους τοῦ ἔκλεύαν την....κολυμδήθραν.

Είς τὰς νεκρωσίμους ἀκολουθίας ἐκ φανατισμοῦ νά βθυσκουν είς παπα έν στολη να ακολουθη έν ψαλμωδίαις ούδὲ εἰς τοὺς Έγγλεζους. Αὐτή ή τρομερά καμπανοκοουσία έκαστης Παρασκευής φθάνει μέγρι.... Μὰ δὲν τὴν ἀκοῦτε ἐκεῖ ;

Σὲ κάθε γωνιὰ ἐκάστου δρόμου καὶ ἕνας ἄγιος μὲ τό καντηλάκι τό φυλάει σᾶν ἀστυφύλακας. Φαντασθήτε πόσοι άγιοι είνε, παπάδες δέ 5 -6 χιλιάδες.

Έγγλεζοι και Έγγλεζες μπολικοι, έν τούτοις δέν όμιλεϊται ή 'Αγγλική πολύ, Γαλλικά δὲ καθόλου.

Τό θέατρόν του, έξωτερικώς όμοιον πρός το Θηαετον εαπιεδικώς οχι πελαγο μόχληκα, γελουν οποι ότι ή σχηνή του είνε κάτι ώρχιον. Θίχουι μελοδρχματικοί έρχονται πρώτης δυναμεως, διότι είνε αύστηροτάτη ή επιτροπή-θά έλθη μετά εἴκοσιν ἡμέρας. Τώρα ή μόνη μας μουσική είνε ή καμπάνες. Θεε

Το ζήτημα των ακπέλλων γιὰ το Θέατρον έδω δέν ὑπάρχει. διότι έδω ή κυρίχις και είς την πλατεταν πηγαίνουν...decoltées. "Επαιξε και έδω ό Avoidum; žiloti čyril; grand opera žilž povov operette. Το θέατρον πάντοτε άρχίζει πολύ έπισήμως - όταν θὰ άρχίση θὰ σᾶς λιμάρω πάλιν.

τελευταίαν άπογραφήν.

Τὰ σπήτια μὲ ἔπιπλα ἄφθονα. Ὁ διάκοσμός των σχεδόν ρυθμού ένετικής έποχής. Υπάρχουν και 2-3 κήποι. Θαύμα διά το πετρώδες του έδάφους, άλλ' οί Μαλτέζοι κηπουροί είνε ξακουσμένοι. Είς αύτούς όφείλεται καὶ ἡ νοστιμάδα τῶν λαγανικῶν καὶ όσ-

"Ηθελα νὰ είχα τὰ μάτια όλης της ρωμησσύνης μέσ' τὰ 'μάτια μου γιὰ νὰ βλέπουν τάξιν και καθαριότητα, ἀστυνομικήν ἐπιτήρησιν, αύστηρὰν τήρησιν των νόμων. Φόνοι και κλεψιά άγνωστα. Το πρόστιμο δίνει και πέρνει. Φαντασθήτε ότι έκ τής είσπράξεως των προστίμων πληρώνει ή Κυθέρνησις όλους τούς ύπαλλήλους της και μένει και... περίσευμα, όχι σῶν τὰ περισεύματα τῶν προϋπολογισμῶν μας.

Φύγετε μακοάν της Μάλτας κανονιέριδες. Έδω γρέη δεν περνούν. Έντος 10-15 ήμερών το πολύ έχεις την ἀπόφασιν, οιασδήποτε ὑποθέσεως, χωρίς πολλά νταραδέρια.

SEATS MA TAS KYPIA

("Ide 8ur os.lida).

ΜΟΔΕΣ

Meinov II

Ενδυμασία μεγάλης κορασίδος (ξυπροσθεν καὶ ὅπισθεν). Φούστα ἀπὸ τσόχαν σουηδικήν μέ φραμπαλά τοποθετημένον έπὶ στενής λωρίδος γούνας. Ζακέτα ΐσια, μὲ πελερίναν καὶ πρόσθετον πλαστρόν, άτινα είνε τριγυρισμένα άπο γούναν, καί κλεισμένα ἀπό μπρανδεμπουργ χρώματος μαρέν. Περιλαίμιον Βαλουά και ρεδέρ άπο γούνα. Στενά μανίκια με γυρίσματα είς το άκρον. Πέλος σχήματος μποετόν, ἀπό καστόρι καστανί, γαρνιρισμένος με πτερά χρώματος καφέ, και με μίαν τούφαν άπο κόκκινο βελούδο. Γάντικ άπο σεδρώ άνοικτού χρω-

Eindy 2

*Ενδυμασία μεγάλης κορασίδος (ξιπροσθεν καὶ ὅπισθεν). Φούστα ἀπό μεταξωτό φανταιζί, γρώματος στακτί άνοικτοῦ (gris perli) μὲ πράσινα στίγματα. Γαρνιρισμένη με δύο φραμπαλάδες. Περιστήθιον σχήματος φράκου (habit) ἀπό πράσινον βελούδον, άνοιγόμενον ξμπροσθεν και κοπτόμενον έπι ένος γελεκίου ἀπό λευκών δαντελλών (guipure), έπάνω είς μεταζωτόν χρώματος στακτί άνοικτού. Πτλος μαρκί, καστόρινος χρωματος πρασίνου, διακοσμούμενος ὑπὸ ταινιῶν χρώματος στακτί ἀνοικτοῦ.

Eixòy 3

Γαρνέρεσμα περεστηθέου, συγκείμενον ἀπό εν πλαστρόν μεταξωτόν, γαρνιρισμένο με έν μικρόν κεντημα και από εν περιλαίμιον με μυτερά φύλλα, κεντημένα και φοδραρισμένα άπο άππρο άτλαζι Κραθάτα, Λουί κένζ, ἀπό μαύρα τρίχαπτα. Ἡ γαρνιτούρα αύτη γίνεται δια διαφόρων χρωματισμών, καθώς και ἀπό λευκά τριχαπτα.

Eixòv 4

Έπανωφόρε μεκρού παεδεού, σχήματος εύθεος, έκ βελούδου χρώματος ούρανὶ, σταυρονόμενον εμπροσθεν και κλειόμενον άπο κορδόνια Μπρανδε-

Οξ εν Μάλτα "Ελληνες είνε μόνον 65 κατά την | μπούργ. Περιλαίμιον—πελερίνα και μανίκια στενά γαρνιρισμένα ἀπό Τσιντσίλλα (Chinchilla).

Eizov S

'Ενδομασία κορασίδος, ἀπό μεταξωτό κόκκινο, ή ἀπό μαλλινο τοῦ αὐτοῦ γρωματος.Φούστα γαρνιρισμένη, σχήματος tunique, περιτριγυριζομένη ύπο μιας ruche από κοκκίνην μεταξωτήν μουσσελίναν. Περιστήθιον έν είδει μπλούζας είς τό έμπροσθεν μέρος. γαρνιρισμένον άπο μίαν μπέρταν, πλισσχρισμένη ἀπό κόκκινη μεταξωτή μουσσελίνα, και ἀπό ἐπάνω μίαν ruche. Εἰς τό περιλαίμιον μία ruche καθώς καί είς τὰ τέλη τῶν μανικιών. Ζώνη άπο άτλαζι κόκκινο. Πίλος βελούδινος χρώματος. στακτί, διακοσμούμενος όπο ένος ώραίου φιόγκου άπο κόκκινη κορδέλλα.

Elxòv 6

'Επανωφόρι κορασίδος (rap-cuir) σχήματος εύθεος, κλεινόμενον όπο ένος κομβίου, καί διακοσμούμενον ύπο περιλαιμίου σχήματος (chale) ἀπό βελούδον ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθενται τρίχεπτα (guipures). Στενὰ μανίκια ἀπό βελούδον, γαρνιρισμένα όπο δαντελών (guipurus). Το έπανωφόριον αύτο γίνεται είς όλα τὰ χρωματά. Πέλος καστορινος γρώματος στακτί, διακοσμούμενος ὑπὸ βελούδου χρώματος όμοίου με το έπανωφόριον και διά πτερών σχήματος χυρτωμένων μαχαιρίων.

XEIPOTEXNHMATA

Γραμματοθήκη σχήματος ((Τριανόν)) έξ άτλαζίου χρώματος κρέμ. Το κέντημα είνε κατεσκευχομένον ἀπό μικράς κορδέλλας τάς όποιας όνομάζουν «ταινίας διά κέντημα, ονόματι ροκοκό». Τό μέσα μέρος είνε ραμμένον έπι χαρτονίου, ή δε θήκη πρός τὰ κάτω και πρός τὰ ἄνω, είνε ἐφηρμοσμένη έπὶ τοῦ καρτονίου περιτρυγυρισμένα διὰ ρούς.

B'.

Θήκη φωτογραφεών σχήματος «Μαεντενών» ώραιότατον σχέδιον έν σχήματι άστέρος μετά πέντε άκτίνων και ένος άναλογίου ώς βάσιν.

Δύναταί τις τοιουτοτρόπως να την τοποθετήση έπί τραπέζης η να την κρεμάση είς τον τοίχον. Κατασκευάζεται έκ χονδρού καρτονίου καλυπτομένου δι' άτλαζίου χρώματος κρέμ, κεντημένου δέ με άνάποδην βελονιάν. Είς το άκρον μία δαντέλλα έκ μετάλλου τοποθετημένη άνευ προεξοχών, άποτελει ώραιοτάτην παρυφήν. Ἡ δαντέλλα αυτή κατασκευάζεται είς διχφορα μεγέθη και χρησιμοποιετται πολύ είς όλα τὰ ἐργόχειρα ρυθμοῦ ἀρχαίου, πάντοτε όμως τοῦ

Ir.

Μικρόν παραδάν διά φωτογραφίας. Γίνεται κατά τρεξε τρόπους. Έκ πελαιού υράσμετος μετά μεταλλίνων σειρητίων και πελούς. Διά πυρογραφίας έπι είδιχου ξύλου ή και διά ζωγραφικής έπι γάρτου η μετάξης.

Κατασχευάζονται πολλά ώς δώρα του νέου έτους άντικείμενα έπὶ χάρτου Οὐώτμαν τὰ όποτα καὶ ζωγραφίζονται ή καί έκ μετάξης κατασκευαζομένης είδίκως διά την ζωγραφικήν άλλά-γκουάς. Τό υφασμα πρέπει να ύποδληθη είς μικράν προπαρασκευήν παρακωλύουσαν την καταστροφήν του ζωγραφήματος κατά την χρήσιν.

A'.

Μαξελαράκε δεὰ καρφέδας. Κατασκευάζεται έχ λεπτου ρόλου ή χονήρου χαρτονίου είς το μέγεθος το όποτον θέλομεν. Διὰ καρφίδας τῶν καπέλλων θὰ είνε μεγαλείτερον ἢ διὰ τὰς κοινὰς καρφίτσας τῶν ἐνδυμάτων "Όταν κατασκευασθῆ οὐτω καλύπτεται έπειτα διά πλούζ ή άτλαζίου μετά κεντήματος και κορδονίου

Τύποις Σ. ΚΟΥΣΟΥΛΙΝΟΥ

ΣΕΛΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

MOΔΕΣ KAI XEIPOTEXNHMATA

Etnay M

Eindy 6